

การพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง*

ณัฐนรินทร์ ปอศิริ¹

(วันที่รับบทความ: 23 สิงหาคม 2564; วันที่แก้ไขบทความ: 12 ธันวาคม 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 22 ธันวาคม 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา และศึกษาผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ดำเนินการวิจัยโดยระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมวิธี (Mixed Methodology) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 78 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) รูปแบบการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย และ 3) แบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย วิธีทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิสระ, วิธีทดสอบทีแบบกลุ่มอิสระ และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย แต่ยังไม่มี ความมั่นใจในการดำเนินการด้วยตนเอง และไม่คอยเห็นความสำคัญของการวิจัย คิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องไกลตัว

2. รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ และ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$ และ 4.75 ตามลำดับ)

3. ผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา มีดังนี้

3.1 ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษากลุ่มทดลอง หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักศึกษากลุ่มทดลอง มีความเข้าใจและมั่นใจในการปฏิบัติด้วยตนเอง และตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย เข้าใจว่าการวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเอาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน มากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการวิจัย, กำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย, วิจัยการศึกษา, รูปแบบการสอนทางตรง, วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

* บทความวิจัย ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

¹ อาจารย์ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง, E-mail: porsiri.n@gmail.com

The Development of Research Problem Determination Skills for Undergraduate students' Ang Thong College of Dramatic Arts*

Nutnirun Porsiri¹

(Received: August 23, 2021; Revised: December 12, 2021; Accepted: December 22, 2021)

Abstract

The purposes of this research were 1) to study students' research problem determination skills that can be done by them, 2) to develop model for practicing skills in research problem determination students, and 3) to study the results of using the model of practicing skills in research problem determination of students. The sample groups were 78 undergraduate students from the third year students (Control Group) and the second year students (Experiment Group) academic year 2020 at Ang Thong College of Dramatic Arts. The instruments were 1) 8 interview questions, 2) the model for practicing skills in research problem determination students, and 3) measurement paper of research questions skills. The dependent - samples t-test, Independent - samples t-test and Content Analysis were used for statistical analysis. The results of this research showed that;

1. The students' research problem determination skills that can be done by them showed that the students understanding of the process in research problem determination, but they unconvinced to be done by them and opine the importance of research.

2. The model for practicing skills in research problem determination students consists of 4 components; 1) Theory of the model, 2) The purpose of the model, 3) The process of teaching followed three step of direct instruction model (DI), and 4) The results that students will receive 4.58 average score for practicability and 4.75 average score for feasibility's model.

3. The results of the model for practicing skills in research problem determination students were;

3.1 Students of experiment group have showed his/her post-test score higher than pre-test score with statistically significant at .05 levels.

3.2 The model of practicing skills in research problem determination of students in experiment group higher than control group with statistically significant at .05 levels.

3.3 An experiment group convinced to be done by them and opine that researching was important more than control group.

Keywords: Development of Research skills, Research Problem Determination Skills, Educational research, Direct instruction model, Ang-thong College of Dramatic Arts

* Research Article from Educational Department, Ang-thong College of Dramatic Arts

¹ Lecturer of Educational Department, Ang-thong College of Dramatic Arts, E-mail: porsiri.n@gmail.com

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามกระบวนการวิจัย นับเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จะเสริมสร้างให้ผู้ที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นครู ดังนั้นทักษะการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นทักษะสำคัญที่นักศึกษาครูจำเป็นต้องมี การให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะโดยได้รับการถ่ายทอดความรู้และลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพร้อมกัน จะช่วยให้นักศึกษาครูเกิดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน มีเจตคติที่ดีและมีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น สำหรับทักษะการวิจัยนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับทักษะการวิจัยไว้หลายด้าน ซึ่งสามารถสังเคราะห์และสรุปได้ว่า ทักษะการวิจัยสามารถจำแนกได้เป็น 5 ทักษะ ตามขั้นตอนของการวิจัย ได้แก่ 1) ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหา 2) ทักษะการทบทวนสารสนเทศ 3) ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) ทักษะการลงข้อสรุป ซึ่งนักศึกษาครูจะต้องมีทักษะดังกล่าวอย่างครบถ้วนเพียงพอที่จะสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ทำการเปิดสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี และหลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา เพื่อมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู ที่มีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ไทย (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2558(ก)(ข), 8; สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562(ก)(ข), 12) การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว นักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการวิจัยในหลายรายวิชา เช่น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การวิจัยทางนาฏศิลป์/ดนตรีคีตศิลป์ ศิลปนิพนธ์ และการวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จะเห็นได้ว่านักศึกษาต้องจะต้องคิดหัวข้อการวิจัยอย่างน้อย 4 หัวข้อ ในการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร แต่ในสภาพปัจจุบันพบว่า นักศึกษายังขาดความเข้าใจและความมั่นใจในการทำวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการนำเสนอหัวข้อการวิจัยในแต่ละรายวิชา

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และสังเกตเห็นว่า นักศึกษาจะสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเอง หากเนื้อหานั้นมีความเชื่อมโยงหรือใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการเชื่อมโยงสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษามาใช้ในการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instruction Model : DI) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ไปควบคู่กับการสอนของผู้สอน เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา สาระ รวมทั้งได้ฝึกปฏิบัติจนสามารถทำได้ด้วยตนเองในระยะเวลาที่จำกัด (Joyce, et al., 2000, 337)

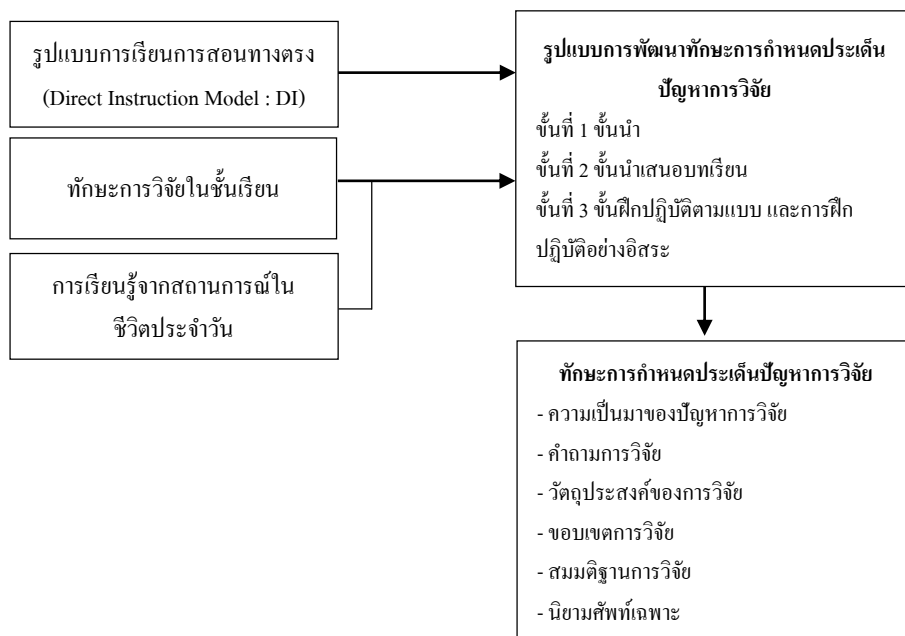
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ของนักศึกษา โดยการนำสถานการณ์ที่พบในชีวิตประจำวันของนักศึกษา มาประยุกต์ใช้ร่วมกับรูปแบบ การเรียนการสอนทางตรง (Direct Instruction Model : DI) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ และทักษะที่ได้รับการฝึกปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วในเวลาจำกัด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มีความเข้าใจและได้ฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย สามารถ นำไปใช้ในการกำหนดหัวข้อการทำวิจัย รวมไปถึงสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ด้วยแนวทางการแก้ปัญหาตามกระบวนการวิจัยได้ด้วยตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) โดยทำการศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจากนั้นจึงใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มไม่เท่าเทียมทดสอบหลังอย่างเดียว (Non-Equivalent Control Group Posttest Only Design) ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2563 รวมทั้งสิ้นจำนวน 202 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2563 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - กลุ่มควบคุม (Control Group) ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในภาคเรียนที่ 1/2563 จำนวน 2 สาขาวิชา จำนวนทั้งสิ้น 36 คน ซึ่งได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ
 - กลุ่มทดลอง (Experiment Group) ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 2 สาขาวิชา จำนวนทั้งสิ้น 42 คน ซึ่งได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามปกติ

1.2 การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย

2.2 คำถามการวิจัย

2.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

2.4 ขอบเขตการวิจัย

2.5 สมมติฐานการวิจัย

2.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กลุ่ม ประกอบด้วย 8 ประเด็นการสัมภาษณ์ ใช้สำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เพื่อศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยด้วยตนเองของนักศึกษาภายหลังได้รับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีความสอดคล้องทุกประเด็น (IOC = 1.00)

2. แบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย มีลักษณะเป็นแบบเขียนตอบ ให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ใน 6 ประเด็นทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย แต่ละประเด็นมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน รวมคะแนนเต็มทั้งสิ้น 30 คะแนน มีระยะเวลาในการทำแบบวัด 1 สัปดาห์ (Take-Home test) ซึ่งมีผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

- ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ทำการตรวจสอบด้วยวิธีการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงก์ (Item-Objective Congruence : IOC) มีความสอดคล้องทุกข้อคำถาม (IOC = 1.00)

- เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) สำหรับตรวจให้คะแนน 6 ประเด็นทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย แต่ละประเด็นมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน รวมคะแนนเต็มทั้งสิ้น 30 คะแนน ทำการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ระหว่างคุณลักษณะบ่งชี้กับระดับคะแนนผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC = 1.00) ทั้ง 6 ประเด็นการวัด

3. รูปแบบการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอรับรองการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และได้รับการรับรองตั้งแต่วันที่ 29 ตุลาคม 2563

2. ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง เพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2563

3. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ อธิบายขั้นตอนของการวิจัย ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามเอกสารชี้แจงข้อมูลการทำวิจัย ให้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้รับทราบด้วยตนเอง และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มควบคุม โดยขอความร่วมมือลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ตามความสมัครใจ และเก็บรวบรวมเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2563

4. ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มกับกลุ่มควบคุม เพื่อเก็บข้อมูลสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยด้วยตนเองของนักศึกษา ในวันที่ 4 ธันวาคม 2563

5. ดำเนินการเก็บข้อมูลทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ในวันที่ 11 ธันวาคม 2563

6. ดำเนินการเก็บข้อมูลทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มทดลอง ก่อนเรียน ด้วยแบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ในวันที่ 2 ธันวาคม 2563

7. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยกับกลุ่มทดลอง และดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มกับกลุ่มทดลอง ภายหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอน เพื่อเก็บข้อมูลสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยด้วยตนเองของนักศึกษา ระหว่างวันที่ 2 ธันวาคม 2563 จนถึงวันที่ 20 มกราคม 2564 รวมระยะเวลา 8 สัปดาห์

8. ดำเนินการเก็บข้อมูลทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มทดลอง หลังเรียน ด้วยแบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ในวันที่ 20 มกราคม 2564

9. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล นำไปวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของประเด็นสัมภาษณ์กลุ่มด้วยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

2. วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S) จากผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

3. วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ดังนี้

- วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence : IOC)

- วิเคราะห์หาความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) โดยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ระหว่างคุณลักษณะบ่งชี้กับระดับการให้คะแนน

4. วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์กลุ่ม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เพื่อศึกษาศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเขียนบรรยายเป็นความเรียง

5. วิเคราะห์ตรวจสอบการแจกแจงปกติ (Test of Normality) ของคะแนนทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ด้วยวิธีการทดสอบ Kolmogorov-Smirnov โดยใช้โปรแกรม SPSS

6. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน ของกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent - samples t-test) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้โปรแกรม SPSS

7. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีทดสอบทีแบบกลุ่มอิสระ (Independent - samples t-test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้โปรแกรม SPSS

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาศภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษากลุ่มควบคุม ที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย แต่ไม่มีความมั่นใจในการดำเนินการด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าจะได้ทำการวิจัยเฉพาะตอนทำผลงานวิชาการเพื่อขอเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ ไม่คิดว่าจะสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานปกติ แนวทางในการพัฒนาการทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความต้องการที่จะฝึกทำไปพร้อมกับ การเรียน ในลักษณะการฝึกทำด้วยตนเองไปพร้อมกับการเรียน และมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ จึงจะทำให้มีความเข้าใจและสามารถจำในเนื้อหาที่เรียนไปได้

2. ผลการพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา พบว่า รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ 3 ขั้นตอน ตามรูปแบบการสอนทางตรง (DI) ได้แก่ ขั้นนำ, ขั้นนำเสนอทบทวนและฝึกปฏิบัติตามแบบ, และขั้นฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58 และ 4.75 ตามลำดับ) โดยค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้

- ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67 และ 5.00 ตามลำดับ)

- วัตถุประสงค์ของรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00 และ 5.00 ตามลำดับ)

- กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.43 และ 4.67 ตามลำดับ)

- ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.33 และ 4.33 ตามลำดับ)

3. ผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา พบว่า

3.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง

	Test of Normality	N	$\bar{X}$	S	t	Sig. (2-tailed)
คะแนนก่อนเรียน	การแจกแจงปกติ	38	8.26	2.36	-6.655	.000*
คะแนนหลังเรียน	การแจกแจงปกติ	38	13.18	3.39		

ทั้งนี้ นักศึกษากลุ่มทดลองจำนวนทั้งสิ้น 42 คน ได้รับการทดสอบก่อนเรียน 38 คน จึง มีคะแนนในการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เพียง 38 คน

3.2 ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มทดลอง สูงกว่าทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของกลุ่มทดลอง

	Test of Normality	N	$\bar{X}$	S	t	Sig. (2-tailed)
กลุ่มควบคุม	การแจกแจงปกติ	36	10.58	1.87	-3.956	.000*
กลุ่มทดลอง	การแจกแจงปกติ	42	12.95	3.31		

3.3 นักศึกษากลุ่มทดลอง มีความเข้าใจ มั่นใจในการปฏิบัติด้วยตนเอง และมีความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย มากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม ดังตารางวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มทดลอง

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มควบคุม หลังเรียน	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มทดลอง หลังเรียน
1. นักศึกษาคิดว่าการวิจัยมีความสำคัญกับตัวนักศึกษา/ในการเป็นครู/ในอนาคตของท่านอย่างไร?	นักศึกษาคิดว่าจะได้ทำการวิจัยเฉพาะตอนทำผลงานวิชาการเพื่อขอเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ และคิดว่าในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานปกติ อาจจะไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำงานวิจัยที่เท่าใดนัก ในกรณีที่ได้เป็นครูและต้องแก้ไขปัญหา/พัฒนาผู้เรียน อาจใช้วิธีการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ ไม่ได้อาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงวิชาการ	นักศึกษามีความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย เข้าใจว่าการวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเอาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ นอกเหนือจากการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือการทำผลงานทางวิชาการ และการทำวิจัยไม่ได้ยากเหมือนที่เคยคิดไว้
2. นักศึกษาคิดว่าหากต้องการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยต้องทำอย่างไรบ้าง?	นักศึกษาคิดว่า เริ่มจากการตั้งคำถามการวิจัย ตามสถานการณ์ที่ต้องการแก้ปัญหา หลังจากนั้นจึงนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย แต่ยังไม่มีความมั่นใจในการดำเนินการด้วยตนเอง	นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการ แนวทางการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ก่อนข้างมีความมั่นใจในการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย คิดว่าหากถึงเวลาที่ต้องทำวิจัยจะสามารถเริ่มต้นกำหนดประเด็นปัญหาได้
3. หากผู้วิจัยต้องการอธิบายที่มา ความสำคัญของปัญหาการวิจัย ควรทำอย่างไร?	นักศึกษายังไม่สามารถกำหนดจุดเริ่มต้นของการเขียนอธิบายที่มาได้อย่างชัดเจน มีความเข้าใจในการเรียบเรียงที่มาและความสำคัญ สอดคล้องกับเนื้อหาที่ทำการทบทวนเอกสารในบทที่ 2 และต้องมีการอ้างอิงเพื่อสนับสนุนแนวคิดที่นำมาใช้ในการเขียน	นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการอธิบายที่มา ความสำคัญของปัญหาการวิจัย มีความมั่นใจว่าสามารถเริ่มต้นเขียนอธิบายได้ด้วยตนเอง อาจมีการปรับแก้หลายรอบ เนื่องจากยังไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการเขียนเรียบเรียงเชิงวิชาการ แต่ทราบว่าจะเริ่มยังงี้ต้องอธิบายอะไรบ้าง
4. นักศึกษาคิดว่าการกำหนดคำถามการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัยมีที่มาอย่างไร?	นักศึกษาก่อนข้างมีความเข้าใจในการกำหนดคำถามการวิจัย ตามสถานการณ์ที่ต้องการหาคำตอบ ซึ่งจะนำไปใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย แต่ยังไม่มีความมั่นใจในการปฏิบัติด้วยตนเอง	นักศึกษามีความเข้าใจ ทราบแนวทางในการกำหนดคำถามการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย มีความมั่นใจที่จะเริ่มทำด้วยตนเอง
5. นักศึกษาคิดว่าขอบเขตการวิจัยคืออะไร สามารถกำหนดได้เองหรือไม่? อย่างไร?	นักศึกษายังไม่มีความชัดเจนในการอธิบายเกี่ยวกับขอบเขตการวิจัย เข้าใจเพียงว่าเป็นสิ่งที่ต้องกำหนดเอาไว้ในการทำวิจัย เป็นเหมือนการอธิบายกรอบของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวิจัยครั้งนั้น แต่ไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้ด้วยตนเอง	นักศึกษามีความเข้าใจ และทราบแนวทางในการกำหนดขอบเขตการวิจัย คิดว่าสามารถกำหนดได้ด้วยตนเอง แต่อาจต้องให้ที่ปรึกษาช่วยหาคำแนะนำ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มควบคุม หลังเรียน	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มทดลอง หลังเรียน
6. นักศึกษารู้จักสมมติฐานการวิจัยหรือไม่? และสมมติฐานการวิจัยมีความสำคัญอย่างไร?	นักศึกษามีความเข้าใจว่าสมมติฐานการวิจัยคือแนวทางที่ผู้วิจัยต้องการให้เกิดในการวิจัยนั้น แต่ยังไม่สามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ด้วยตนเอง	นักศึกษามีความเข้าใจในสมมติฐานการวิจัย แต่ไม่มีความมั่นใจในการกำหนดด้วยตนเอง
7. นักศึกษาคิดว่าการนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ควรมีที่มาในการนิยามจากไหน และมีวิธีการนิยามอย่างไร?	นักศึกษามีความเข้าใจว่าการนิยามศัพท์ ควรมาจากการทบทวนเอกสาร การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่ในบทที่ 2	นักศึกษามีความเข้าใจ และทราบถึงแนวทางในการกำหนดนิยามศัพท์ แต่ไม่มีความมั่นใจในการเขียนเรียบเรียงด้วยตนเอง
8. นักศึกษามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หรือความคิดเห็นในการเสริมสร้างทักษะการทำให้วิจัยให้กับนักศึกษาอย่างไร?	นักศึกษามีความต้องการที่จะฝึกทำไปพร้อมกับการเรียนในคาบเรียนและมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ จึงจะทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน	นักศึกษาเห็นว่าควรมีการฝึกปฏิบัติพร้อมกันกับการเรียนควบคู่กันไป โดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย แต่ไม่มีความมั่นใจในการดำเนินการด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าจะได้ทำการวิจัยเฉพาะเมื่อต้องทำผลงานวิชาการเพื่อขอเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ ไม่คิดว่าจะสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานปกติสำหรับแนวทางในการพัฒนาฯ นักศึกษามีความต้องการที่จะฝึกทำไปพร้อมกับการเรียนในคาบเรียนและมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ จึงจะทำให้มีความเข้าใจและสามารถจำในเนื้อหาที่เรียนไปได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การทำการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย มีรายละเอียดค่อนข้างมาก เป็นเรื่องยากในการทำความเข้าใจ และนักศึกษามองว่าการวิจัยเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่มีแรงจูงใจในการพยายามทำความเข้าใจในเนื้อหา/วิธีการทำการวิจัยเท่าที่ควร หรืออาจกล่าวได้ว่านักศึกษาศึกษาเรียนเพื่อมีความเข้าใจเพียงอย่างเดียว มิได้มีความกระตือรือร้นในการฝึกปฏิบัติทักษะการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในอนาคต สำหรับแนวทางในการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ควรดำเนินการในลักษณะการฝึกทำด้วยตนเองพร้อมกับการเรียนในคาบเรียนและมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ จึงจะทำให้มีความเข้าใจและสามารถจำในเนื้อหาที่เรียนไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติพงษ์ ลือนาม (2559) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการสอนพร้อมกับการให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานจะกระตุ้นความคิดและสร้างเสริมการทำงานร่วมกัน โดยเน้นการปฏิบัติจริงจึงทำให้เกิดความชัดเจนและการซึมซับกระบวนการ สามารถสร้างเจตคติ ที่ดีในการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน และทำให้ทักษะกระบวนการวิจัยอยู่ในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการวิจัยให้กับ

นักศึกษาต้องมีการบวนการฝึกปฏิบัติควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน และควรมีการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ หลายๆ ครั้งจึงจะสามารถพัฒนาทักษะการดำเนินการวิจัยได้

2. ผลการพัฒนาแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา พบว่ารูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ และ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ โดยมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$ และ 4.75 ตามลำดับ) ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบอยู่ระหว่าง 4.33 – 5.00 และค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้ของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ อยู่ระหว่าง 4.33 – 5.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงกับนักศึกษาในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทางตรง (DI) ที่มีลักษณะสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ควบคู่กับการสอนของผู้สอน และจะได้รับข้อมูลการตอบกลับจากการปฏิบัติทันที เป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนเสริมสร้างทักษะ และเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา สารรวมทั้งได้ฝึกปฏิบัติงานสามารถทำได้ด้วยตนเองในระยะเวลาที่จำกัด (Joyce, Weil, & Calhoun, 2000, 337) เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติไปพร้อมกับการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ และสามารถเสริมสร้างทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของชลธิชา คีเลศ และศิริพงษ์ เพียศิริ (2561) ที่พบว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทางตรงเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้กระทำพฤติกรรมที่ซ้ำซ้อน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเรียนรู้จะผสมผสานกันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติให้เป็นเรื่องเดียวกัน ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน และให้นักเรียนมีการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน มีการปรึกษาหารือกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างครูกับนักเรียน อีกทั้งยังทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกิดผลดีกับผู้เรียนหลายด้าน

3. ผลการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา มีดังนี้

3.1 ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษากลุ่มทดลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ก่อนเรียนนักศึกษายังไม่มีความรู้พื้นฐานในการทำวิจัย และไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาก่อน นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำความรู้จักกับการวิจัยเท่าใดนัก แต่เมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษานำสถานการณ์ในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวมาฝึกปฏิบัติและวางแผนแก้ปัญหาตามระเบียบวิธีวิจัย จึง

ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนวิจัยมากยิ่งขึ้น มีความตระหนักว่าสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของตนเองได้ จึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนและฝึกปฏิบัติทักษะ การกำหนดประเด็น ปัญหาการวิจัยให้กับตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษากลุ่มทดลอง ที่พบว่า นักศึกษามีความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย เข้าใจว่าการวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเอาไป ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือการทำผลงานทางวิชาการ และสอดคล้อง กับนิชชา ชินธนามัน และคณะ (2560) ที่พบว่า บทอ่านหรือเนื้อหาที่นำมาจากสื่อที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันของนักเรียน สามารถสร้างแรงจูงใจ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจเกิดความกระตือรือร้น เห็นความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่อ่าน

3.2 ทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษากลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีความตระหนักถึง ความสำคัญของการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยมากกว่ากลุ่มควบคุม โดยนักศึกษากลุ่ม ทดลองมีความตระหนักว่าการวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ชีวิตประจำวัน ซึ่งแตกต่างจาก กลุ่มควบคุมที่คิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องไกลตัวและคงไม่ค่อยมีโอกาสได้นำมาใช้ จึงทำให้นักศึกษากลุ่ม ทดลองมีความกระตือรือร้นในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนตาม รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นให้นักศึกษา ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เมื่อนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ หลายครั้ง จึงทำให้เกิดความชำนาญ และเกิดความมั่นใจในการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน และคณะ (2558) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนมาก ซึ่งมากกว่าร้อยละ 90 สามารถตั้งโจทย์วิจัยได้ โดยนักศึกษามีแนวโน้มสามารถตั้งโจทย์วิจัยได้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในครั้งที่ 4 และ 5 คิดเป็นร้อยละ 91.60 และ 97.60 ตามลำดับ

3.3 นักศึกษากลุ่มทดลอง มีความเข้าใจ มั่นใจในการปฏิบัติด้วยตนเอง และมีความตระหนักถึง ความสำคัญของการวิจัย มากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม สำหรับแนวทางในการการเสริมสร้างทักษะการทำ วิจัยให้กับนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องกันว่า ควรที่จะฝึกทำด้วยตนเองไปพร้อมกับการ เรียน โดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทักษะการกำหนดประเด็น ปัญหาการวิจัย มีรายละเอียดเนื้อหาค่อนข้างมากและซับซ้อน หากผู้เรียนไม่มีความสนใจหรือไม่ตระหนัก ถึงความสำคัญของเนื้อหาที่เรียน ก็เป็นการยากที่ผู้เรียนจะมีความเข้าใจและอาจเกิดความเบื่อหน่ายในการ ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ หลายครั้ง ดังนั้นการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย และทักษะการวิจัย ด้านอื่น ๆ สิ่งสำคัญอันดับแรกที่ผู้สอนต้องตระหนัก คือ การแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการ ทำวิจัย ผู้สอนต้องจูงใจให้ผู้เรียนตระหนักว่าทักษะการวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และต้องคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ในขณะที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐนันท์ สีดาแก้ว และคณะ (2560) ที่พบว่า นักศึกษามีความสามารถใน

การพัฒนาทักษะการสืบค้นข้อมูลเพื่อการตั้งโจทย์วิจัยได้เพิ่มขึ้น โดยการทำแบบฝึกทักษะการสืบค้นข้อมูลเพื่อการตั้งโจทย์วิจัยได้ โดยการฝึกครั้งที่ 1-2 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง นักศึกษายังไม่เข้าใจมากนัก ครั้งที่ 3 นักศึกษาฝึกปฏิบัติเป็นคู่ได้ปรึกษากัน และร่วมกันฝึกปฏิบัติ ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะการสืบค้นเพื่อการตั้งโจทย์วิจัยมากขึ้น และครั้งที่ 4-5 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มขนาด 5-10 คน ให้นักศึกษาภายในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีนักศึกษารุ่นพี่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ มีความมั่นใจในการฝึกปฏิบัติและปฏิบัติอย่างมีความสุข และมีทักษะในการฝึกปฏิบัติ โดยสามารถทำได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การใช้รูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา ควรพิจารณาความเป็นได้ของสถานการณ์ที่นักศึกษานำมาใช้ประกอบการเรียน เพื่อให้สามารถนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ขั้นตอนการปฏิบัติตามรูปแบบการฝึกทักษะการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยของนักศึกษา อาจใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติแตกต่างกันไปในแต่ละประเด็น ควรพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้มากน้อยเพียงใดในแต่ละประเด็นการฝึกปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้แบบแผนการทดลองแบบอื่นที่สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนของตัวแปรได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ ลือนาม. (2559). การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะกระบวนการวิจัยจากการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต. *วารสารราชพฤกษ์*, 14(2), 36-45.
- ชลธิชา ดีเลิศ และศิริพงษ์ เพียศิริ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรการเป่าลู่เพียงออ โดยใช้รูปแบบการสอนทางตรง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 12(3), 55 – 64.
- ณัฐนันท์ สีดาแก้ว, ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิสัน, สุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล และสุริยาฐ สุวรรณบุบผา. (2560). การพัฒนาทักษะการสืบค้นข้อมูลเพื่อการตั้งโจทย์วิจัยในกระบวนการพัฒนาทักษะการวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 4(3), 518 – 534.

ณิชา ชินธามัน, ภาวิณี เดชเทศ, อัสพร แสงอรุณเลิศ, ภัทรศญา พ้วยกิ และสุริย์พร เฟื่องเลีย. (2560).

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญจากสื่อในชีวิตประจำวัน.

วารสารครูพิบูล, 5(1), 1-13. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2563, สืบค้นจาก [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/81097/89898)

[thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/81097/89898](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/81097/89898)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. (2558). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา*

นาฏศิลป์ไทยศึกษา (5 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558. อ่างทอง: วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. (2558). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา*

ดนตรีไทยศึกษา (5 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558. อ่างทอง: วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. (2562). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา*

นาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562. อ่างทอง: วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. (2562). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา*

ดนตรีศึกษา (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562. อ่างทอง: วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง.

ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิสัน, ณัฐนันท์ สีดาแก้ว, สุริยาวัชร สุวรรณบุบผา และสุวรรณ เทียนบุร. (2558). *การวิจัย*

กระบวนการพัฒนาทักษะการตั้งโจทย์วิจัยในกระบวนการพัฒนาทักษะการวิจัยของนักศึกษา

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.

รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ

4 ตุลาคม 2563, จากฐานข้อมูล ThaiLIS.

Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2000). *Models of teaching*. (6th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
